

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: AN' VÆVER.

Citation: Aakjær, Jeppe: "AN' VÆVER.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid60557.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

AN' VÆVER.

☒ GAMLE An' Væver hun færdes saa stille
som nuslende Mus mellem Siv,
kjender saa lidet til Døgnet's Larm
og Verdens fortrulnede Kiv.

☒ Gamle An' Vævers brøstfældige Hytte
har altid et Lys i sin Rude,
skinner saa langt over vildene Hede
for alle som sildig er ude.

☒ Gamle An' Væver hun karter og spinder
til dybt i den øde Nat,
taber i Søvn den slingrende Traad
og faar den møjsommelig fat.

☒ Gamle An' Væver gaar rundt om sin Hytte,
mens Duggen i Kaalene falder,
skaalmer ud mod de brede Kjær,
hvor rugende Vibe skvalder.

* 26

☒ Regnfang dufter fra Kaalgaarddiget
og Løg bag Lavendlers Hegn,
ved da gamle An' Væver for vist,
at Natten vil ende i Regn.

☒ Kilderne hulker i Sommerkvælden
og Hededammene dampe,
spærrer hun da for Høns med Told,
for Faarenes Sti med en Krampe.

☒ Kornmo' blamrer i Hederugen
og flimrer paa sodet Bjælke,
itrer et Nu mod den hvide Gavl,
hvor Silden hænger til Spjælke.

☒ Henter hun stille ved Brønden sin Si
og lukker saa Katten ind,
ser under Karmen den rødlig Maane,
ens Døren hun skodder med Pind.

☒ Gamle An' Væver - saa fattig hun lever,
saa kongelig dog hun drømmer,
ens Natteregnen paa Tagets Mos
sin Skaal saa dulmende tømmer.

1909.